

ABONAMENTELE

Pentru Sibiu:

1 lună 85 cr., $\frac{1}{4}$ an 2 fl. 50 cr., $\frac{1}{2}$ an 5 fl., 1 an 10 fl.
Pentru ducerea la casă cu 15 cr. pe lună mai mult.

Pentru monarhie:

1 lună 1 fl. 20 cr., $\frac{1}{4}$ an 3 fl. 50 cr., $\frac{1}{2}$ an 7 fl.
1 an 14 fl.

Pentru România și străinătate:

$\frac{1}{4}$ an 10 franci, $\frac{1}{2}$ an 20 franci, 1 an 40 franci.
Abonamentele se fac numai plătindu-se înainte.

TRIBUNA

Apare în fiecare zi de lucru

INSERTIUNILE

Un șir garmond prima dată 7 cr., a doua oară 6 cr.,
a treia oară 5 cr.; și timbru de 30 cr.

Redacția: Str. Iernii 11. — Administrația: Str. Cienădiei 3.

Se prenumără și la poste și la librării.

În Buouresol

primesce abonamente D. C. Pascu, Str. Lipsani 35.

Epistole nefrancate se refușă. — Manuscripte nu se înapoiază.

Un număr costă 5 cruceri v. a. sau 15 bani rom.

La
Abonament lunar

pentru Iunie st. v.

— cu prețurile din capul foi —

invită

Administrațiunea diarului „TRIBUNA“.

Sibiu, 29 Maiu st. v.

Luând asupra sa ingrata sarcină, de a-l apăra pe dl Menelas Ghermani, unii distinși bărbați ai României își dau multă silință, de a produce în inimile celor nedumeriți simțământul, că afacerea Mușicu, fiind de o natură cu deservire privată, nu are să fie pusă în discuțiune publică.

Se poate, că frații noștri de preste Carpați, mai fericiți ca noi, sunt accesibili pentru argumentațiunea aceasta. Noi însă, care ne consumăm toate puterile într-o grea luptă pentru apărarea naționalității noastre și jertfim pâinea dela gura copiilor noștri pentru susținerea așezămintelor noastre culturale, noi, fiii horoposiți ai patriei noastre și ai neamului nostru, noi, când vorba e de așezăminte culturale române, nu scim să facem deosebire între privat și public.

Un om oare-care a profitat de influența, pe care o avea în cercurile politice ale României, pentru-ca să-l ajute pe Grecii dintr'un oraș românesc de a înființa o școală grecească din bani destinați pentru înființarea unei școli românești: privată ori publică afacerea-omul, care a scos-o la capăt, nu simte românește, nu este vrednic și nu ține nici el însuși să fie socotit frate al nostru.

Omul acesta însă e nu numai Român, ci unul dintre fruntașii României, ba până chiar și consilier al regelui Carol I., ministru al statului român, în care noi vedem centrul vieții culturale române.

Dacă domnul Carp, leaderul majorității guvernamentale, ne mai spune acum, ca omul cel mai competent de a interpreta ideile conducătoare ale partidului, pe care îl reprezintă, că afacerea Mușicu „nu este o chestiune națională, ci o chestiune liberal-națională“,* noi cu atât mai mult trebuie să fim măhniiți. Fiindcă alta nu ne rămâne

decât să tragem concluziunea din această declarațiune guvernamentală, că simțul adevărat național este a se căuta și găsi numai în șirurile opozițiunii.

Și când aceasta?

Anume în timpul, când în România situațiunea este stăpânită de „Junimisti“, pe care încetul cu încetul ne-am deprins a-i considera drept cei mai treziți la cap dintre reprezentanții ideii naționale-române în viața noastră culturală.

Aceasta anume pe noi, care în timp de douăzeci de ani atât de mult, atât de stăruitor și cu atâta succes am luptat pentru noua direcțiune indicată de „Junimea“ în viața noastră culturală, trebuie să ne mănnească adânc și să ne deprimeze. Căci mulți sunt dușmanii, pe care ni-i-am făcut susținând aici în Ardeal, în Țeara-Ungurească și în Banat „noua direcțiune“ și prezentând pe „Junimisti“ drept nise reprezentanți sinceri ai ideii naționale-române, și astăzi trebuie să stăm cu capul plecat și cu inima încelestată în fața acelor, pe care i-am învins în lupta literară.

Anume noi putem să credem, că „Junimistii“, ajunși în fruntea afacerilor publice ale țării lor, vor pute să facă greșeli politice, ca toate partidele, n'am fost însă nici-odată în stare să credem, că „pătura superpusă“ a neuitatului Eminescu tocmai decătră „Junimisti“ va fi scoasă în primul plan al vieții publice din România.

Nu-i vorbă, sunt multe elemente străine în clasele mai superioare ale României și ne-am deprins a vedea chiar printre ministrii statului român oameni, care după origine sunt Greci sau Bulgari. Totdeauna însă acești oameni de origine străină au ținut să apară nu numai cetățeni buni ai statului român, ci totodată și Români cu gândul și cu simțirea. Dl Menelas Ghermani este un Român din Macedonia, care într-o afacere, fie chiar și privată, a dovedit, că nu are ambițiunea de a trece de Român, ci e un frate înstrăinat, care profită de influența sa, ca să le facă Grecilor un bun serviciu.

Ear „Junimistii“, Români adevărați, îl sufer alături cu dinșii, îl susțin, îl apără, îl acoper cu autoritatea lor și cu simpatia, pe care și-le-au câștigat prin îndelungata lor lucrare pentru desvoltarea națională-românească.

Nu intră în mintea nimeni gândul, că oameni ca Teodor Rosetti, Petre Carp și Titu Maiorescu nu ar fi Români adevărați și că fac aceasta de

bunăvoință din chiar al lor îndemn, ear' nu sub presiunea unei situațiuni grele pentru poporul românesc. Și astfel înțelegem și pe dl Carp, când trebuie să susțină din punct de vedere al partidului, în care alții stăpânesc situațiunea, fapta neromânească a dlui Menelas Ghermani. Pentru un Menelas Ghermani, Alexandru Lahovary și G. Manu România este o expresiune geografică, ear' nu centrul vieții naționale-românești, cum era pentru Ioan Brătianu și Dimitrie Sturdza și cum e în adevăr și pentru fruntașii grupului junimist. Și numai o Românie națională are îndreptățirea de a fi, numai ea poate pretinde jertfe în bani, în muncă și în sânge.

Ne-am ferit totdeauna a ne pronunța în chestiunile de partid ale României, pe care dealtecum le-am urmărit cu toată atențiunea; a observa însă această rezervă impusă nouă prin noi înșine și atunci, când ni-se calcă simțământul nostru național, ar însemna a nu înțelege chemarea noastră aici. De aceea ăicem cu toată sinceritatea convingerii noastre, că rele servicii au făcut „Junimistii“ regelui Carol, din ale cărui mâini au primit situațiunea, pe care nu o pot stăpâni; rele servicii au făcut neamului românesc, când sunt necesități a aproba și susține pe un ministru român, care n'are ambițiunea să fie ținut de Român.

Ordinul de satrap al metropolitului

Miron. „Koložsvár“, plin de bucurie, că și-a câștigat earșii „ilusiuinea dulce“, continuă (Nr. 128 din 9 Iunie n.) cu imnurile de laudă astfel:

„Noi am fost cei dintâi, care ne-am pronunțat contra procedurii sinodului bisericesc gr.-or. din Brașov, prin care desbătând și desaproband un proiect de lege (al asilelor de copii), care nu atinge interesele bisericesci, a trimis o adresă metropolitului Miron Român în numele poporului român și din punctul de vedere al apărării drepturilor acestuia. Am accentuat și aceea, că dacă biserica gr.-or. politizează astfel, guvernul poate afla modul de a constrânge la împlinirea datorinței sale prin restrângerea câtorva drepturi această biserică atât de cunoscută prin înclinările sale de a face politică.

„Inclinarea bisericii gr.-or. de a politisa este veche și a fost apostrofată și din partea Regelui.

„Cu bucurie vedem, că arhiepiscopul metropolit Miron Român desaproabă cu deservire agitațiunea, și într-o circulară energică, îndrumă autoritățile de sub jurisdicțiunea sa să stee departe de politică.

„Această circulară și dispozițiunile arhiepiscopului le iau la critică cele două foii române și scot la lumină tot felul de scorbururi absurde.

„Adevărul este, că Miron Român și-a făcut datorința de arhieru. Acelora, care astfel agitează contra intereselor bisericii gr.-or. și contra lui Miron Român, le este ușor, căci într'un moment dat își adună corburile și merg în România; dar biserica gr.-or. nu poate face astfel: ea trebuie să rămână împreună cu arhierul ei aici, — înplinindu-și misiunea bisericească în pace și între marginile cuvenite.

„Onoare lui Miron Român pentru înțeleptă îndrumare ce a dat clerului de sub ocârmuirea sa“.

„Cine a citit în mod nepreocupat textul adresei bisericii Sft. Nicolae din Brașov și ține cont de faptul, că comuna aceasta a fost unica în toată metropolia ortodoxă română, care „s'a mișcat“, va înțelege foarte ușor fără multe dovezi, că nu biserica mare, reprezentată prin sutele de mii ale credincioșilor ei, face politică, ci „ucenicul“ lui „Koložsvár“ a făcut politică, când prezentă această biserică în a cărei frunte a ajuns, de „adânc mișcată“, precând ea în fapt este liniștită. Dacă agitează dar' cineva în contra intereselor bisericii ortodoxe române, numai acela poate fi, care face din ea în acest mod un instrument politic. Și noi ăicem la rîndul nostru: acestuia îi este ușor să agiteze, căci la un moment dat își strânge catrafusele și pleacă, dar' biserica rămâne și trebuie să-și îndeplinească misiunea sa înaltă.

O voce militară din Berlin despre Austro-Ungaria. Diarul „Militär-Ztg.“ din Berlin scrie sub titlul: „Diua de 21 Maiu în Ungaria“ următoarele știri remarcabile:

„Decătră mai multe regimente mai vechi se obișnuiesc a se sërba 21 Maiu, ca și aniversară a victoriei dela Aspern, prin serviciu divin, prin paradă sau în alt mod. În estan la mai multe regimente staționate în Ungaria s'a sîstat sërbaria, deși tocmai aceste regimente s'au distinși în bătălia dela Aspern. Causa sistării e, că diua de 21 Maiu este totodată și diua aniversară a luării Budei în anul 1849, și cravalul Janski în Budapesta acum patru ani a dovedit, ce efect are încercarea onorării memoriei viteazului Hentzi la mobul metropolei maghiare. S'a și intenționat a evita ori-ce iritațiune în vederea des-

„baterii anunțate despre Kossuth. Însă tocmai această desbatere a dovedit, că majoritatea chibzuită a națiunii tot mai mult se întoarce dela nesocotiiți conducători ai epocii revoluționare. Că cu considerare la susținerea ordinei se opresce pentru soldații austriaci sërbaria memoriei unui Hentzi este cu atât mai supărător, cu cât se sërbează înaintea ochilor trupelor imperiale și regesci cu mare pompă memoria celor „treisprezece“ dela Arad, și că acești „martiri“ n'au fost nici-decum toți Maghiari, ci între ei se aflau mai mulți ofițeri germani, care și-au călcat jurământul, și un Sêrb (Damianio!) Acest Sêrb a amenințat pe toți compatrioții sei, că pentru ținerea lor cu Împăratul îi va stîrpi și în urmă se va ucide pe sine“.

REVISTĂ POLITICĂ.

Sibiu, 29 Maiu st. v.

Delegațiunile.

Precum scrie „Pester Lloyd“, ieri s'au început desbatările meritore ale delegațiunilor și anume mai întîiu în cea austriacă, precum s'a făcut totdeauna, când delegațiunile au fost convocate la Budapesta. Ieri a început comisiunea financiară a delegațiunii austriace desbaterea bugetului ministerului de externe. Nefiind la mijloc cestiuni mari internaționale, discuțiunile vor fi ținute între margini mai restrânse ca de obicei. Măne aceeași comisiune va lua sub desbatere bugetul ministerului de război. Până Duminecă amîndouă delegațiunile vor termina cea mai mare parte a lucrărilor sale, ear' atunci vor ține o pauză de câteva zile din cauza actului abdicățiunii Arhiducesei Maria Valeria, care va avea loc la 16 și 17 l. c. în Burg-ul din Viena.

Închiderea sesiunii parlamentare.

Astăzi ține casa deputaților din Budapesta ultima sa ședință în sesiunea de față. După-ce casa magnaților în ședință sa de ieri a votat toate proiectele de lege votate de casa deputaților, aceasta din urmă va asculta astăzi rescriptul regal, prin care sesiunea se încheie. Sesiunea viitoare se va începe la 1 Octomvrie.

Episcopul Strossmayer în Roma.

„Obzor“ publică un raport mai lung despre petrecerea episcopului Strossmayer în Roma. Acest raport se țice, că l-ar fi scris canonicul Racki,

aceasta pot servi câteva exemple înregistrate și în paginile istoriei.

Nu este trebuință, ca să amintesc aci straniu cas cu cunoscuta Franceză Ninon de Lenclos, care încă la bătrânețe era atât de atrăgătoare, încât un tânăr bărbat din iubire cătră ea și-a scurtat firul vieții. Analele omenirii conțin o mulțime de alte exemple, care, fără de a cuprinde lucruri nenaturale, ne arată invederat natura femeiescă.

Așa d. e. este Philippine Welser, care prin frumseța și amabilitatea sa nu numai că a cucerit în nenorocire inima posterului ei soț, a arhiducelui Ferdinand, dar' a demolit și mânia superbului ei soț, aruncându-se ca necunoscută la picioarele lui și implorând iertarea sa. Și cine nu se cugetă la încântătoarea fiică a unui bărbier din Augsburg, la Agnes Bernauer, care pentru frumseța sa era numită de popor „ângerul din Augsburg“ și pe care ducele Albert de Bavaria a luat-o în ascuns de soție, un pas, care curînd după aceasta a fost cauza sfîrșitului ei trist.

Istoria ducatului Braunschweig încă cuprinde un asemenea cas de învingere a frumseții femeiesci, care preste tot însă are o fire fericită. Ducele Rudolf August de Braunschweig Lüneburg s'a amoresat atât de tare, după moartea primei sale soții, în fiica unui bărbier din Minden, în Elisabetha Rosina Mende, încât, uitându-și de originea și rangul seu, a cerut mîna grațioasei și modeste fete. „D-ta trebuie să fii și să rămâi soția mea dreaptă și legală, dar' nu de a doua mână“, astfel s'a adresat principele cătră ea în anul 1681, când s'a și cununat

FOIȚA „TRIBUNEI“.

Frumseța femeilor.

Șchiță istorico-culturală

Prelucrare după T. Winkler

de

Ioan Russu Abrudeanul.

„Banii predomină lumea“, ăice un vechiu proverb, pe care de sigur nimenea nu-l poate combate. Valorosul metal are și el însă un rival, care cel puțin este și a fost în toate timpurile tocmai așa de puternic, și aceasta este frumseța femeilor. Fiecare scie, ce însemnează ea în viața de toate zilele, cum țese intrigi și cum aduce noroc și nenoroc în afacerile sociale. Tocmai așa rol important joacă ea în istoria universală și în cugetarea omenească ca cauza directă sau indirectă a evenimentelor zilnice. Câte averi colosale și câte vieți nu și-au sacrificat ei? Câte tronuri, ba chiar imperii întregi, nu au fost duse la ruină numai prin ea? Francezul dă acestei triste experiențe o expresiune proverbială, punându-și la fiecare întîmplare stereotipa întrebare: „Où est la femme?“.

De a cuceri prin frumseță și prin grații este destinațiunea dela natură a femeii, și nimic n'o face mai fericită pe fata lui Eva, decât când se simțese în poziția, de a impresiona și de a impune prin figura sa. Onoare și glorie, avere și putere, totul este lucru de a doua mână, și înșai princessa se cugetă în prima linie la aceea, ca să placă. Și câte condițiuni se recer pentru aceasta! „Despre

fericirea vieții a nenumăratelor fete“, ăice înțeleptul Schopenhauer, „că a hotărît o mică încovoitură în sus sau în jos a nasului“. Se iartă unei dame atât de ușor și atât de mult, dacă este frumoasă!

Ce se înțelege însă sub frumseța femeiască?

Întrebarea se pare superflă, pentru-că fiecare crede a o ști. Dar' părerile, ca în ori-și-care cestiune de gust, difer și aici. Cu toate aceste condițiuni sigure pot valora ca necesare. Artistii și scriitorii din timpul mai vechiu și mai nou au scris mult în privința aceasta; nu va fi dar' neinteresant de a arunca o privire asupra expunerilor lor.

Ce se înțelegea d. e. în evul mediu sub o femeie frumoasă? Cum se închipuia atunci idealul frumseții femeiesci? Despre aceasta pot da o mică explicare, deoarece poetii din acel timp erau mult preocupăți și simțiau cu aceasta. Dovadă sînt cîntecele și poeziile eroice din secolul XIII. Sveltă și bine crescută, albă-roșetică, picioare mici și subțiri cu încheieturi fine, ușor și clastică în mișcări, brațe rotunjite, degete lungi și subțiri, unghii frumos îngrijite, păr plin, lung și moale ca mătasa, obraji înflăcărați, ochi albaștri, expresivi și impunători, gura proporționată și potrivită pentru sărutat, urechi mici, albe și ovale, dinți de un smalț alb ca zăpada și simetric așezați unul lîngă altul, plină de foc și totuși castă, tinără și vioaie, — astfel trebuia să fie femeia, care avea să inspire pe un erou sau poet din evul mediu.

În Franția-sudică au fost mai întîiu frumseța și farmecul femeiesc recunoscute ca

isvorul tuturor plăcerilor sociale, și Trubadurii provenșalii și-au format în privința aceasta un simbol și o sciință formală a iubirii. Este de însemnat, că la finea evului mediu femeile și bărbații germani din Flandria erau socotiiți în Franția ca cele mai frumoase persoane, ear' în Germania în decurs de mulți secoli au existat și există versuri rimate și nerimate, în care femeile din diferite localități sînt laudate și preamărite.

Coloritul german blond, pe care femeile romane încercau a și-l însuși parte prin pudră, parte prin perucă, s'a conservat în exterior și în întreg evul mediu. În secolul XII. și XIII. era foarte preferit de femei părul încrețit, și afară de acesta se puneau mare preț și pe chicile împletite. Ochii albaștri deasemenea erau tare căutați.

Precând culoarea roșetică a feții era considerată în general ca o indispensabilă parte constitutivă în frumseța femeilor, Englezile secolului XII. și XIII. făcură o excepțiune și aduseră la modă fața galbinie, care numai prin suliman și prin pudră o puteau căpăta. Ce se atinge de durată, aceasta, se înțelege, era scurtă.

Sprincenele se preferiau dacă erau subțietice și stifoase, trase ca cu penelul; între sprincene se pretindea să fie un spațiu liber, căci dacă cumva se împreunau, erau diforme. Fruntea trebuia să fie rotundă și albă, nasul amăsurat de lung, nu lat, nici cocoșat, ci drept și cel mult tare puțin încovoiat, bărbia albă ca osul de elefant sau ca zăpada și împodobită cu o gropiță, grumazii nu prea lungi și groși, ci proporționați și înzestrați cu o pele

fost președinte al academiei Slavilor-de-Sud, care a însoțit pe episcopul la Roma. După acesta audiența lui Strossmayer la Papa a durat o oră și jumătate și, deși numai Papa și episcopul știu ce au pertractat în această ședință, totuși se poate constata, că Papa a aprobat activitatea arhierescă a lui Strossmayer și s'a declarat mulțumit cu el. În Roma Strossmayer a fost obiectul celei mai mari atențiuni din partea dignitarilor, savanților și artiștilor. „Și bărbați de stat”, — dice raportul mai departe din cuvânt în cuvânt, — „și politicieni conservativi, care s'au săturat deja de dușmănia dintre s. Scaun și Italia oficială și nu doresc nimica mai tare, decât ca Italia să încheie pace cu fala sa cea mai mare, cu Papa, — au vizitat pe Strossmayer și au vorbit cu el”.

Tripla alianță.

„Hamburger Nachrichten”, ale cărei legături cu Bismarck sunt cunoscute, publică un comunicat dela Berlin, din care transpiră, că alianța puterilor centrale expiră la 1892, când poate să se încheie, dar' poate să și înceteze. Acest comunicat, cam curios în felul său, sună astfel: „Se observă, că desmințirile semi-oficiale ale enunțaiunilor diaristice, îndreptate contra triplei alianțe, sunt făcute în ton foarte energic, dacă respectivele enunțaiuni se învârtesc în giurul anului 1892, precând se prevede, — pe dreptul sau pe nedreptul, — înnoirea unor anumite tratate de alianță. Este vorba de a preveni împedecarea înnoirii lor. Așa se interpretează tonul energic al desmințirilor din cestiune, ceea-ce la tot cazul este interesant, chiar dacă lăsăm la o parte cestiunea încetării unor anumite tratate la cutare sau cutare timp”.

Austro-Ungaria și Sârbia.

După o scire telegrafică din Belgrad, diarul „Odiec” de acolo se plânge de atitudine ostilă a presei austro-ungare contra Sârbiei. Dice, că presa austro-ungară se silește a dovedi, că actualul sistem de guvernare al Sârbiei este îndreptat contra intereselor ei vitale, dar' nici o faptă nu dovedește această aserțiune. Ce se ține în special de apropierea Sârbiei către România, aceasta corespunde pe deplin politicii tradiționale a Sârbiei de a trăi în relațiuni bune cu toți amicii, precum și intereselor economice ale țării.

Din dieta Prusiei.

În ședința sa dela 7 l. c. dieta prusiană a respins proiectul de lege despre averea catolică confiscată (Sperrgesetz). Pentru proiect au votat numai liberalii (freisinnig.) După acesta interesele averii confiscate în sumă de 1/2 milion aveau să fie împărțite dieceselor după o anumită cheie. Centrul a pretins însă, ca întreaga averea să fie pusă la libera dispoziție a bisericii catolice. Con-

servatorii și liberalii naționali au respins proiectul, atacând cu vehemență biserica catolică. Este de observat, că Papa 'și-a dat învoirea la această lege, ear' centrul catolic cu toate aceste nu a acceptat-o. Windthorst, conducătorul centrului, a declarat, că Curia romană a comis un act de neprecăuțune, când 'și-a dat învoirea.

Înmărmările Germaniei.

După-cum se telegrafează din Berlin, în ședința dela 7 l. c. a comisiunii militare a Reichstag-ului a și prezentat secretarul de stat dela finance cele două proiecte puse în perspectivă decătră ministrul de război în ședința premergătoare. Aceste sunt: un proiect de lege pentru nouă căi ferate strategice și altul pentru instruirea rezervelor cu arma cea nouă. Ministrul de război a declarat, că el nici pentru viitor nu poate promite reducerea serviciului militar activ la doi ani.

Alianță ruso-germană.

Lui „Kreuzzeitung” 'i-se scrie din Paris, că prințul de Wales se silește prin mijlocirea ambasadorului englez la Petersburg, Morier, să pună la cale o apropiere anglo-rusă și să bage pe Țarul cu împăratul Wilhelm într'un fel de alianță. Se dice, că această silință se pare a avea succes. Țarul a fost în fiecare săptămână de două și de trei-ori la Morier, ear' Pobiedonosiev în fiecare zi.

Din Peninsula-baloanică.

„Agence de Constantinople” anunță, că cercurile conducătoare turcesci nu dau nici o importanță turburărilor întemplate la granița albană-sârbească, despre care am avut și noi scire telegrafică în zilele trecute. Ar fi vorba numai de conflicte locale, care sunt provocate de dorul de răzbunare și se întemplantă totdeauna. Scirile sosite la ambasadele din Constantinopol confirmă aceasta. Fiind omorât un gendarm turcesc când cu lupta dintre Sârbi și Arnăuți, Poarta a cerut satisfacție dela Sârbia. Scirea, că Șakir-Pașa va fi trimis în Albania, este neadeverată, deși a fost foarte colportată în cercurile diplomatice.

CORRESPONDENȚA

„TRIBUNEI”.

Din comitatul Bihorului, 4 Iunie 1890.

(Un concert de plugari.) În 21 Maiu, a doua zi de sf. Rosalii, a avut loc concertul plugarilor români gr.-or. din F.-Giriș, comitatul Bihorului.

Un adevăr netăgăduit e, că concertele, instruirea poporului român în acest înțeles, sunt de o bună influență asupra gustului estetic al lor.

Dar' mie îmi pare, că din acest bine mare mai rezultă și un altul, acela că poporul își însușește o atitudine curajoasă, o

mândrie nobilă, atât în împrejurările vieții sale sociale, cât și atunci, când el nu e numai el de el, între ai sei!...

Această pornire nobilă, — prea de dorit la poporul român din Bihor, — am experimentat-o și de alte-dăți la poporul din comuna F.-Giriș, cu ocaziunea unor alegeri de membri comitatensi și deputați dietali. Și atunci 'și-a știut păstra caracteristica unei purtări corecte omenești: neclintit în păreri sale.

E prea natural, că foarte mult depinde și dela conducători! În această privință comuna F.-Giriș se poate mândri, căci are un paroh în persoana m. o. d. Damaschin Serb, care nu numai că e un bun părinte al poporului său, ci și un sfetnic cuminț și conștient. În această sarcină nobilă e spriginit cu cel mai mare devotament și din partea fiului său, dl Petru Serb, capelan parochial, înființătorul și sufletul corului de plugari din F.-Giriș. Dela înființarea acestui cor sunt numai vre-o 3 ani. De atunci încoace nu odată 'l-am vădut îngrijindu-se, oboșind în interesul acestui cor cu o insistență admirabilă. D-sa totodată e și învățător. Zelul său pe acest teren se poate numi chiar neajuns și uimitor. Școala are o bibliotecă populară, cassă de păstrare școlară etc.

Dar' se reviu la concert. În cor iau parte nu numai băieții și băiețele de școală, ci și flăcăii din sat.

Programa concertului din cestiune a fost publicată aproape în toate ziarele noastre. Vremea a fost cam nefavorabilă, dar' cu toate aceste oaspeții s'au adunat în număr destul de considerabil, deși nu îndestulitor.

Am fost primiți cu cea mai deservită afabilitate din partea on. dn D. Serb, a brăvului său fiu și amabile-i soții, d-na Elena Porumb.

La 8 1/2 oare s'a început concertul în sala de învățământ. După-ce conducătorul corului dl P. Serb a rostit cuvântul de deschidere, au urmat rind pe rind punctele din programă. Piese de cântat au fost executate precă se poate de bine; băieții și băiețele, precum și flăcăii s'au purtat excelent.

Nu cred să fi fost nimeni dintre noi, care să nu fi simțit în inima sa o deosebită mândrie la privelisea plăcută și însuflețitoare ce ni-o oferia ceata concertanților, în frunte cu zelul lor conducător, stimat și iubit sincer de toți.

Declamațiunile au fost bune și rostite cu inimă și clar, la înțeles. Îndeosebi cele-ce puteau fi bine înțelese și de poporul adunat, mare parte părinții concertanților și frunțașii din loc. „Sergentul Florea”, „Frații Jderii” și „Pănașul-Codrilor” sunt poezii ce produc un efect foarte bun asupra închipuirii și priceperii poporului românesc.

Balada maghiară „A fulemle” de Arany János, apoi „Cântec de Carneval”, de I. Grozeșcu au fost declamate cu o inteligență deosebită, cea dintâi decătră coristul St. Mojiu, a doua decătră P. Pantea. Ambele poezii au produs efect în publicul adunat, între care erau și străini.

„Hora păcurărească”, cântată de coristul G. Pantea, a fost repetată; și el a cântat-o cu plăcere și foarte frumos și a doua-ori.

Preste tot coristii s'au purtat voinicesce. Mie 'mi-au cădut foarte bine curajul și atitudinea negenată a coristilor. Se putea citi pe

fețele lor, că sunt conșciii și mândri de lucrul lor și însemnătatea acelei seri, atât pentru ei, cât și pentru toți cei adunați.

După-ce s'a sfârșit și ultima piesă a programului, după-ce au sunat și răsunat de atâtea-ori aplausele binemeritate și pe fețele tuturor se vedea seninul unui sentiment clar de mulțumire și mândrie; după-ce bravi coristi au mai cântat de încheiere, dl Paul Gavrillete, învățător gr.-or. în Belin, a rostit cătră conducător și coristi, o vorbire de mulțumită, bine simțită și potrivită, deamă de d-sa; exprimându-și dorința, precum și a fiece-căruia dintre noi, ca această producțiune, acest unic cor de plugari din Bihor, să fie o pildă, un îndemn puternic și să se găsească cât de mulți imitatori, spre binele și înflorirea inteligenței poporului nostru.

Dee bunul D-șeu, aceasta o dorim din suflet!

Apoi a urmat cina comună. Am fost găzduiți și serviți din partea amabilei gospodine d-na Elena Serb cu o afabilitate dulce și prea îndestulitoare. În decursul cinei s'au rostit mai multe toasturi, dintre care amintesc pe cele pentru bravi coristi și conducătorul lor și acela pentru d-na casei Elena, care 'și-a sârbat totodată și onomastica!

Încă odată le urăm tuturor vieață îndelungată și le mulțumim din suflet pentru deosebita plăcere ce 'ni-au făcut-o toți.

După cină a urmat joc, care a durat până dimineața la 4 ciasuri, și atunci ne-am despărțit, dar' ducând în inimile noastre cea mai sinceră mulțumită, cât și dorința, ca: bunul D-șeu să trăească pe m. o. dn Damaschin Serb, pe fiul său dl Petru Serb și pe soția sa — la mulți ani, spre binele comunei F.-Giriș și spre bucuria noastră, care îi iubim și stimăm sincer.

— a. — u.

Din giurul Oraviței, 5 Iunie 1890.

(Mănăstirea din codru.) Nouă celor din giurul Oraviței, urmând datorinței creștinesci, fără îndoială trebuie să ne zăcă la inimă soarta bisericii din hotarul Ciclovei-mont., numită mănăstirea dela Călugăra sau din codru. Acest locaș sfânt s'a ridicat de unul dintre cei mai evlavioși bărbați ai diecesei, care 'și-a sacrificat vieța pentru ridicarea și susținerea acestui locaș, trăind ca un adevărat pustnic. Ba în urmă, după-ce își vădă roada ostenei-lor săvârșită și după-ce prin evlavie și modul său de viață atrase poporul din cele mai îndepărtate locuri, muri, ba în o nefericită noapte unul din familie, preotul Ioan Murgu, 'și-a pierdut chiar și vieța prin surparea unei stânci, care s'a prăvălit din înălțime și a cădut în loculul de dormit.

Au apus acești bărbați, însă locașul sfânt nu înceată a fi și mai departe adăpost evlavioșilor, neputincioșilor și morboșilor de prin regiuri, ci tot cu același zel, cu aceeași pietate în fiecare din sărbătorile de preste an se adunau acolo, de unde se întorceau mângăiați, ear' cei morboși în cele mai multe cazuri să-nătoși.

Se înțelege, la început, în lipsa de preot, nu se săvârșea nici un fel de rugăciune prescristă, însă la dorința și stăruința credincioșilor din giur, — dar' cu deosebire a Ciclovenilor-montani, — preotul local fu silit a face cererii îndestul și a săvârși el misele, înainte

sau după săvârșirea serviciului în biserica din însași comuna sa. Dar' era și în drept, fiind pe teritoriul comunei credincioșilor sei, și nimeni nu putea să-i nege acest drept, cu atât mai mult, fiind și răposatului fundator o rudenie de aproape. Ba este chiar de creșt, că fundatorul va fi avut în vedere și fericirea următorilor preoți din Ciclova, pe al căror teritor se află acest locaș.

De câțiva ani încoace însă întemplantându-se, că s'a îmbolnăvit preotul local nisece vecini reuțacioși au început în ruptul capului a alerga pe la protopop și consistor, cerând preot la mănăstire. Li-s'a și dat, însă numai până-ce preotul se va însănătoșea.

Acești oameni însă nu s'au îndestulit cu atât, ci merseră atât de departe cu îndrăzneală, că 'și însușiră acest drept pentru totdeauna asupra mănăstirii și ca din senin vin și dispun în mod absolut asupra ocărării și averii mănăstirii, neascultând nici de preotul local, nici de epitropie sau comitet; ci cum îi taie capul fac, încassează bani și nici socoteala nu 'și dau despre toate aceste. Unul dintre acești sfetnici prealuminăți este și George Bufan din Racașdia, care, nu demult primind cheile împărăției mănăstirii dela un fost cronicar dela numitul locaș sfânt, începe a dispune chiar și asupra preotului liturgisitor, îl aduce când din un sat, când din altul, — ba în multe cazuri rămâne biserica fără de el, — încassează banii dela evlavioși veniți, care doresc a li-se citi vre-o moliftă, manipulează după draga lui voce averea, care se urcă la vre-o 800 fl. bani gata, cumpără pământuri prin comune fără contracte, dă bani împrumut, cumpără recușite pentru mănăstire cu prețuri mai mari de pe la agenți înșelători fără concesiunea consistorului, ba zidește în giurul mănăstirii toate după placul și voea lui, fără scirea și învoirea epitropiei sau a comitetului, precum și a protopopului sau consistorului.

Și este foarte ciudat lucru, că acest jom nu este controlat în întreaga manipulare a averii mănăstirii de nime, nu 'și dă socotelile nimenui; ci din banii încuși la fiecare sărbătoare în minimum de 40 fl. face ce-i place și cum îi place, notându-și la primire pe petece de hârtie și introducându-și în un libel mai mare după 4—5 săptămâni, după-ce s'a uitat vremea. Ba, după-cum sună concesiunea dela consistor, jumătate din venitul mănăstirii se se dee preotului liturgisitor, el o trece și aceasta cu vederea și în mai multe cazuri, — de cumva nu se săvârșesc slujbele de gherele sau cuscrușul său, — o deneagă fiecăruia, trecând apoi, se înțelege, suma în fondul nevederii.

Venim deci a întreba organele superioare bisericești, cine 'i-a concredut respectivului manipulare exclusivă atât a averii, cât și zidirea și cumpărarea pământurilor, darea banilor împrumut, cumpărarea recușitelor, precum a unui clopot și altele, pe seama bisericii, cui dă dînsul socoteala, dacă nu a celor, cărora întru adevăr le zace la inimă înflorirea și prosperarea celui locaș sfânt, — situat în acele prea frumoase locuri romantice, — mai mult ca dînsului, care, precum se vede trage spua tot pe turta sa și pe alor lui, ignorând tot ce este și pe de pănura sa? Unde sunt socotelile colectelor făcute în mai multe rânduri pentru acel locaș, cine scie de cap-

cu ea la moșia lui din Hedwigsburg. Murind plăcuta femeie după un traiu fericit de 20 de ani, generosul bărbat a lăsat a-i scrie pe monument următoarele cuvinte: *Vixit in praecleara modestiae et pietatis exemplum*. (A trăit ca un nobil exemplu de modestie și de pietate.)

Un model de frumseță a fost și fiica principelui electoral Ioan George de Brandenburg, Dorothea Sibylla, care în anul 1610 s'a căsătorit cu ducele Ioan Christian de Liegnitz și Brieg. Această princesă era privită în general ca cea mai amabilă și mai frumoasă femeie din țeară. Preste trăsurile feței sale nobile se întindeau cele mai rare grații. Avea un nas puțin încovoiat, ochi negri, un păr plin și brunet, pe care îl purta mai mult despărțit, așa că la ceață se ramifica în două bucle. Erau admirabile și mâinile și picioarele ei mici și gingașe, gura-i proporționată și figură-i delicată. Deși omul prin înaintarea în etate se schimbă, totuși corpul ei 'și-a păstrat toată tăriă și vioiciu. Atât fința, cât și caracterul ei merita toată atențiunea.

Frumseța femeiască, care pe bărbați de o simțire mai fină îi leagă ca prin farmec, nu este legată numai de o armonie a formelor exterioare. Vedem deilncă, că femei, care nu posed o frumseță de deservită, sărbătorește triumfuri și istoria cunoaște o galerie întreagă de femei, care fără de a fi fost înzestrate cu o față frumoasă, au axeriat cea mai puternică influență asupra bărbaților, și încă asupra acelor bărbați, cărora lumea le sta deschișă.

În istoria veche a Germanilor se află o mulțime de exemple, din care reese lămurit,

că superioritatea caracterului și a spiritului a raportat victorii asupra frumseții goale. Așa d. e. ducele longobard Bemmo din Forum Iulii a avut de soție pe Radberg, care era o femeie excelentă, deși era lipsită de grațiile externe. Această lipsă o supăra adese-ori, căci de vre-o câteva-ori s'a dus hotărât înaintea bărbatului ei și 'i-a spus să se despărțească de ea, ca să 'și capete o soție mai frumoasă. Bemmo însă era destul de înțelept, ca să privească smerenia, rușinea și inima ei nobilă mai presus decât frumseța trecătoare, ceea-ce a și contribuit apoi la începerea unui traiu fericit.

Claude de France, regina Franciei, care la început era destinată de soție a împăratului Carol V. și care din anumite motive s'a căsătorit cu Francisc de Valois, moștenitorul tronului francez, nu era absolut deloc frumoasă, însă scia prin calitățile spiritului său, și câștigă nu numai iubirea bărbatului său, ci și a poporului, care o numia „buna regină”.

Că Ludovic al XIV-lea era un adorator pasionat al femeilor, aceasta este cunoscut. Damaele acele însă, care timp îndelungat s'au bucurat de favorul lui, nu aveau pretensiunea să fie de o frumseță răpitoare. Luisa de Balliére, pe care Ludovic a iubit-o multă vreme, nu era frumoasă, căci, după-cum scriu contemporanii ei, era de o statură mică, slabă, încâtva schioapă și strică de bubat. Dar' avea și ceva demn de admirat, așa d. e. un păr minunat blond și nisece ochi negri și galeși. Mai mult fermeca ea, decât prin aceste preferințe naturale, prin simplicitatea și fința ei blândă și îndurătoare, prin modestia și bunătatea inimii sale.

O altă damă dela curtea lui Ludovic, princesa Henrietta de Englitera, soția ducelui de Orleans, era foarte slabă, ba, după-cum se spune, era chiar și gheboasă. Cu toate aceste era cu mult mai plăcută, decum erau cele mai grațioase dame de curte. Întreaga ei figură, vorbirea, mersul, mișcările, risul și plânsul se părea, că 'i împrumută toată frumseța. Cine își petrecea numai puțin timp în societatea ei, uita de defectele corpului și nu s'ar fi oboisit a o contempla cât de mult.

Despre o contemporană a ei, și anume despre ducesa de Bourgogne sau Adelaide de Savoia, povestesc cronicarii, că avea o statură tare neplăcută și o față foarte diformă, dar' avea în mare abundență grații inspiratoare. Eată iciana ei după un scriitor francez: „Adelaide era corporalmente foarte diformă, avea falci prea mari, o frunte prea lată, un nas slut și nisece buze groase. Grumazul era lung și prin o guse tare desfigurat. Numai părul castaniu, ochii și pelea fină și curată o făceau încâtva voluptoasă. Precă de săracă era dela natură de un farmec exterior, pe atât era de avută în grații încântătoare. Ea își purta capul cu o maiestate neimitabilă, risul ei era indescriptibil de delicat și mersul ca al unei dește din Olimp. Manierele și petrecerile ei obicnuite tradau numai grațiile fermecătoare, din care cauză era adorată de toți. Cea mai mare silă sau neplăcere ce trebuia a 'și-o face se părea a nu 'i face nici cea mai mică incomoditate. Complesanța ei naturală era astfel, încât mulțumia pe întreaga curte. Podoaba și sufletul tuturor sărbătorilor, petrecerilor și a plăcerilor era numai Adelaide, care când se arunca în joc, atrăgea involuntar asupra

ei atențiunea privitorilor. Chiar înaintea regelui sta în așa mare favor, încât ea îi putea spune ca și deamna de Maintenon lucruri, pe care nimenia n'ar fi cutezat să le exprime nepedepsit”.

Maria Teresa Geoffrin (moartă în anul 1777) era o femeie, a cărei conversațiune și amicitie era căutată de cei mai renumiți artiști și învățați din timpul acela. Bărbați ca Montesquieu, Marmontel, Morellet, Thomas, Stanislaul Poniatovsky etc., se aflau de comun în societatea ei. Acest din urmă îi era atât de supus, încât la auzirea lui pe tronul Poloniei 'i-a scris următoarele cuvinte:

„Mamă, fiul tău este rege”. Păstrând și renumita doamnă Geoffrin a iubire părintească față cu Poniatovsky, nu s'a lăsat până ce nu 'l-a vizitat în Varșovia la anul 1766, când regele 'i-a dat foarte multă atențiune. Chiar și împăratul Iosif II. era unul dintre adoratorii ei. Cuceririle aceste nu le-a făcut ea prin farmecul exteriorului, ci numai prin istețimea spiritului și prin amabilitatea sa. — Tot așa stă lucrul și cu o altă renumită femeie din secolul trecut, anume cu d-șoara Iulia Jeana Eleonora de l'Espinasse, care deasemenea era încungurată de bărbați însemnați, cărora le impunea prin glumele și prin cultura sa superioară, fără-ca să 'i orbească prin frumseța corporală.

Doamna de Staël, care a avut atâtă influență asupra unor renumiți bărbați, a exerciat, — dar' nu prin frumseță — și asupra marelui Napoleon Bonaparte o influență așa de puternică, încât a obținut dela el ștergerea tatălui în listă exilaților.

Trăsurile feței doamnei George Sand erau atât de departe de legile regulamentului frumseții, încât se dicea, că este asemenea unui berbec, și totuși au fost formal încântați de ea bărbați ca Alfred de Musset, Chopin și alții.

Doamna de Stern, care încă ca mamă alor 7 copii a câștigat inima lui Goethe și pe care 'l-a ținut legat vreme îndelungată, era numai o persoană gingașă, căci în adevăratul înțeles al cuvântului nu era frumoasă. Christiana Vulpius, cu care marelă măiestru s'a hotărât a se căsători, nu se distingea nici prin frumseță, nici prin spirit și nici prin cultură.

Astfel s'ar pute scrie mult în această materie. Din exemple aduse însă se poate observa, că nu numai frumseța goală a exteriorului este aceea ce-i dă femeii farmecul său, amabilitatea și puterea sa asupra sexului bărbătesc. Pot fi versate asupra unei femei grații și frumoase trăsuri corporale în cea mai mare îmbelșugare, fără-ca ea în adevăr să fie frumoasă. Foarte adese-ori se poate vedea, că sunt frumseți reici; care la prima întâlnire desfătează ochiul, dar' sunt lipsite de grațiile sublime și de farmecul iubirii, pe care mai întâiu spiritul femeii îl inspiră.

Frumseța femeiască însă, care prelunge minunate forme exterioare consistă și din nobile însușiri ale inimii, va rămâne pentru toate timpurile una dintre cele dintâi puteri în viața omenescă.

Brașov, în 18 Maiu 1890.

DICTIONAR

român-germân și germân-român

Sab. Pop. Barcianu.
odin. paroch greco-oriental în Reșinari, asesor consistorial etc.
Revidat și completat de
Dr. D. P. Barcianu.

Partea I. română-germână, 704 pagine.
Preț 2 fl. 50 cr. = 6 lei, 50 bani.
Partea II. germână-română, 1152 pagine.
Preț 3 fl. 80 cr. val. a. = 10 lei.

Depou general pentru România la librăria lui
Alexandru Degenmann, București, Calea Victoriei 53.
NB. Pentru trimiterea prin poștă 20 cr. v. a. de exemplar.

INSTITUTUL TIPOGRAFIC din SIBIU

execută tot felul de lucrări tipografice și îndeosebi tipăresce
cărți de tot felul,
anunțuri de căsătorie, anunțuri funebre, bilete de vizită,
placate, conturi și blanchete de tot soiul.

Prețurile moderate.

Deasemenea institutul primește în editură cărți școlare și în genere
cărți menite a fi răspândite în popor, precum sunt: povești, snoave, poezii
poporale, istorioare morale, descrieri de obiceiuri și datine, schițe
istorice ori biografii, scrise în stil popular, și alte asemenea.
Condițiile editurii urmează a fi stabilite prin bună învoială
între autor și direcția institutului.

Mai departe se află și următoarele:

Tipărituri pentru primării comunale:

1. Certificate pentru pasaporturi	1 cont (à 25 coale) 40 cr.	13. Cartea principală de comput	(à 10 coale) 25 cr.
2. Inventare	1 " " " " 40 "	14. Kötelezvény	" " " " 20 "
3. Obligațiuni (cu scara de timbre pentru intabulări)	1 " " " " 50 "	15. Hivatalos bizonyítvány	" " " " 20 "
4. Consemnări sumare despre dări (som- mās kimutatás)	1 " " " " 40 "	16. Conspect despre suma trimisă vicecomitetului comitatens	" " " " 20 "
5. Protocoale de zălogire (zálogolási jegyző- könyv)	1 " " " " 50 "	17. Raport despre banii, care se subștern vice- comitetului comitatens	" " " " 20 "
6. Citațiuni pentru primării comunale	1 " " " " 50 "	18. Schulversäumnissausweis	" " " " 20 "
7. Hagyatéki kimutatás	1 " " " " 60 "	19. Conspect despre datoria contribuțiunii și sol- virea ei	" " " " 20 "
8. Filera de imanuare	1 " " " " 44 "	20. Adásvevési szerződés	" " " " 20 "
9. Protocol de pertractare	1 " " " " 44 "	21. Honved-Veränderungsausweis	" " " " 20 "
10. Protocol pentru pasapoarte de vite	1 " " " " 50 "	22. Tartozkodási változási kimutatás	" " " " 20 "
11. Testimonii de școală	1 " " " " 40 "	23. Protocol de exhibite (gestiune)	" " " " 25 "
12. Testimonii pentru școlile populare una sută	80 "		

tot așa și:

Plicuri oficiale

adresate: direcțiunii financiare, — oficiului de dare r. u., —
tribunalului reg. ca judecătorie a cârților funduare, — scaunului orfa-
nal comitatens, — primăriei comunale, — judecătoriei cercuale, proto-
retorului cercual.

Formular

község előljáróságától.

Sz. A teikintetes

megyei árvaszéknek

Hivatalból.

Portomentes.

ügyben. mărimea 14 x 21 1/2 cm.

100 bucăți 50 cr.

Antistiile comunale sînt rugate a ne onora cu comande
numeroase.

Articul de lege XXI. din anul 1886.

DESPRE JURISDICTIUNI.

și articolul de lege XXIII. din anul 1886.
DESPRE PROCEDURA DISCIPLINARĂ.
Cu explicațiuni și notițe de orientare. Preț 40 cr. v. a.

Articul de lege XXII. din anul 1886.

DESPRE COMUNE.

Cu explicațiuni și notițe de orientare. Preț 40 cr. v. a.

Nr. 28.506/VI. b.

ORDONANȚE MINISTERIALE

pentru introducerea legii comunale

(Articul XXII. din 1886). Preț 12 cr. v. a.

Agħir și Elena.

Istoria

preafrumosului fciur de orai și a preafrumoasei
fete măiestre cu pērl de aur.

Adecă:
o inchipuire, prin care se înfelege luarea Ardealului
prin Traian cesarul Romei.

Preț 20 cr. = 50 bani.

Cărți pentru agricultori.

În editura „Institutului tipografic“ a apărut:

TINEREA VITELOR

de
Eugen Brote,
president al „Reuniunii române agricole“.

Opșorul conține dezvoltarea principiilor fundamentale ale ținerii vitelor.

Prețul unui exemplar 12 cr.

Dela același autor:

TRIFOIUL.

Un îndreptar pentru toți aceia, care samēnă și cultivă trifoaie. După ce
se arată foloasele trifoiului, se dă povești, unde și cum se samēnă trifoiul, când
și cum se cosește și cum se uscă trifoiul.

Prețul unui exemplar 12 cr.

Ambele broșuri sînt scrise în limba poporului și au un tipar limpede pe hârtie bună.

„TRIBUNA“

apare în fiecare zi de lucru.

Prețul de abonament se vede în capul foii.

În editura „Institutului tipografic“ a apărut și se află de vîndare:

PRĂSIREA POMILOR

de

D. COMȘA,

membru în comitetul central al „Reuniunii române agricole“.

Prețul unui exemplar 12 cr.

Mersul trenurilor

pe liniile orientale ale căii ferate de stat r. u. valabil din 1 Iunie 1890.

Budapesta — Predeal					Predeal — Budapesta					Budapesta — Arad — Teiuș					Teiuș — Arad — Budapesta					Copsa-mică — Sibiu				
	Tren accelerat	Tren normal	Tren de persoane	Tren de persoane		Tren accelerat	Tren de persoane	Tren normal	Tren de persoane		Tren accelerat	Tren de persoane	Tren normal	Tren de persoane		Tren accelerat	Tren de persoane	Tren normal	Tren de persoane		Tren accelerat	Tren de persoane	Tren normal	Tren de persoane
Viena	3.25	8.—	10.50		București	7.35			4.45	Viena	8.—	10.50	3.25		Teiuș		11.59	4.51		Copsa-mică	4.05	10.47	7.10	
Budapesta	9.25	2.—	7.35	6.10	Predeal	1.08		4.10	9.12	Budapesta	2.—	8.15	9.40	1.39	Alba-Iulia	1.39	5.27	5.27		Șeica-mare	4.35	11.17	7.43	
Szolnok	11.22	4.05	11.07	9.28	Timiș	1.37		4.50	9.41	Szolnok	4.20	11.18	1.02	1.56	Vințul-de-jos	1.56	5.44	5.44		Loamneș	5.16	11.58	8.27	
P.-Ladány	1.07	5.46	1.20	11.38		2.13		5.50	10.17	Arad	8.10	3.50	5.27	2.23	Jibot	2.23	6.06	6.06		Sibiu	6.10	12.52	9.23	7.35
Oradea-mare	2.24	7.01	3.02	1.51	Brașov	2.43	4.00		10.32		2.20	4.10	5.50	2.49	Orăștie	2.49	6.28	6.28		Sibiu — Copsa-mică				
Mező-Telegd	2.32	7.11	3.09	2.06	Feldioara	3.12	4.14		11.18	Glogovaț	2.34	4.22	6.02	3.37	Simeria (Piski)	3.37	6.56	6.56		Sibiu	7.35	3.35	4.34	9.50
Rév	3.02	7.41	3.48	2.46	Apatia	3.32	5.20		11.30	Györök	3.05	4.46	6.23	3.53	Deva	3.53	7.26	7.26		Ocna	8.02	4.09	4.58	10.14
Bratca	3.33	8.16	4.31	3.40	Agostonfalva	3.47	5.47		11.51	Pauliș	3.23	4.58	6.34	4.18	Branicla	4.18	7.48	7.48		Loamneș	8.30	5.25	10.40	
Bucia			4.54	4.03	Homorod	4.20	6.35		12.27	Radna-Lipova	3.39	5.16	6.52	4.43	Ilia	4.43	8.10	8.10		Șeica-mare	9.05	5.55	11.10	
Bucia			5.14	4.25	Hașfalău	5.25	8.12		1.35	Conop		5.38	7.17	4.53	Gurasada	4.53	8.20	8.20		Copsa-mică	9.34	6.20	11.35	
Ciucia	4.26	9.05	5.40	4.51	Sighișoara	5.45	8.47		1.59	Bérvava		5.53	7.33	5.21	Zam	5.21	8.48	8.48						
Huedin	4.58	9.35	6.22	5.32	Elisabetopol	6.12	9.29		2.32	Soborșin		6.33	8.20	5.56	Soborșin	5.56	9.17	9.17						
Stana			6.38	5.49	Medias	6.33	10.10		2.59	Bérvava		6.58	8.49	6.46	Zam	6.46	9.54	9.54						
Aghirș			6.59	6.17		6.46	10.32		3.13	Gurasada		7.22	9.16	7.02	Conop	7.02	10.09	10.09		Cucerdea — Oșorheiu — Regh-săs.				
Ghirbău			7.11	6.28	Copsa-mică	6.48	10.42	11.47	3.18	Ilia		7.38	9.32	5.49	Radna-Lipova	5.49	7.36	10.38		Cucerdea	2.55	8.20	2.56	
Nădășel	5.49		7.24	6.44	Micăsasa		11.01	12.04	3.33	Branicla		7.54	9.51	6.06	Pauliș	6.06	7.50	10.51		Cheța	3.25	8.50	3.29	
Cluj	6.02	10.35	7.39	7.04	Blaj	7.22	11.37	12.32	4.03	Deva		8.14	10.18	6.24	Györök	6.24	8.03	11.03		Ludoș	3.41	9.11	4.06	
	6.12	11.02	7.54	8.30	Crăciunel		11.52	12.44	4.14	Simeria (Piski)		8.43	10.44	6.53	Glogovaț	6.53	8.26	11.27		M.-Bogat	3.56	9.20	4.15	
Apahida	6.27	11.23	8.11	8.55	Teiuș	7.51	12.23	1.06	4.36	Jibot		9.12	11.14	7.06	Arad	7.06	8.38	11.38		Cipeu-Iernut	4.33	9.57	4.54	
Ghirbău	7.30	12.42	9.18	10.31	Aind	7.58	1.23	1.30	5.06	Vințul-de-jos		9.34	11.39	7.45	Szolnok	7.45	9.05	12.10		Kerel-Sz.-Pál	4.48	10.12	5.10	
Cucerdea	7.55	1.18	9.49	11.19	Vințul-de-sus	8.15	1.50	1.54	5.24	Alba-Iulia		9.56	12.05	11.51	Budapesta	11.51	2.25	4.47		Nireșteu	5.11	10.35	5.34	
Uioara			1.55	9.56	Uioara		2.20	2.16	5.45	Teiuș		10.17	12.26	10.17	Viena	1.55	5.50	7.45		Oșorheiu	5.30	10.54	5.53	
Vințul-de-sus			1.33	10.02	Cucerdea	8.45	2.46	2.39	6.08			10.44	12.58	10.44		7.20	1.40	6.05		Reghinul-săs.	7.25	7.—		
Aind	8.21	1.55	10.22	12.02	Ghirbău	9.16	3.33	3.15	6.72	Simeria (Piski) — Petroșeni				Petroșeni — Simeria (Piski)										
Teiuș	8.37	2.14	10.39	12.26	Apahida		5.28	4.32	7.52	Simeria	7.17	11.28	3.50		Petroșeni	6.05	10.42	4.03		Cheța	3.25	8.50	3.29	
	8.42	2.24	10.57	1.18	Cluj	10.36	6.05	4.53	8.10	Streiu	7.54	12.12	4.32		Banița	6.45	11.23	4.49		Ludoș	3.41	9.11	4.06	
Crăciunel		2.49	11.20	1.54		10.48	6.26	5.32	8.30	Hațeg	8.45	1.08	5.20		Crivadia	7.26	11.57	5.24		M.-Bogat	3.56	9.20	4.15	
Blaj	9.14	3.02	11.36	2.11	Nădășel		6.42	5.48	8.50	Pui	9.39	2.03	6.15		Pui	8.07	12.33	6.04		Cipeu-Iernut	4.33	9.57	4.54	
Micăsasa		3.33	12.04	2.49	Ghirbău		6.58	9.05		Crivadia	2.51	2.51	7.03		Hațeg	8.51	1.19	6.43		Kerel-Sz.-Pál	4.48	10.12	5.10	
Copsa-mică	9.49	3.48	12.23	3.23	Aghirș		7.24	6.11	9.19	Banița	11.26	3.30	7.28		Streiu	9.41	2.09	7.28		Nireșteu	5.11	10.35	5.34	
Medias	10.07		12.39	3.46	Stana		7.47	9.43		Petroșeni	12.—	4.02	8.15		Simeria	10.20	2.47	8.—		Oșorheiu	5.30	10.54	5.53	
Elisabetopol	10.30		1.08	4.27	Huedin	12.01	8.27	6.43	10.02	Arad — Timișoara				Timișoara — Arad										
Sighișoara	11.06		1.50	5.39	Ciucia	12.31	8.49	7.12	10.41	Arad		6.18	4.18		Timișoara		6.30	1.10		Cheța	9.51	7.57	12.32	
Hașfalău	11.21		2.06	6.02	Bucia		9.08		10.56	Aradul-nou		6.40	4.40		Mercizfalva		7.23	1.59		Cucerdea	10.23	8.25	12.50	
Homorod	12.37		3.20	7.51	Bratca		9.28		11.13	Németh-Ságh		7.05	5.05		Orczifalva		7.49	2.19						
Agostonfalva			3.56	8.36	Rév	1.10	10.04	7.51	11.32	Vinga		7.33	5.33		Vinga		8.16	2.46						
Apatia	1.26		4.19	9.10	Mező-Telegd	1.36	10.41	8.17	12.07	Orczifalva		7.56	5.50		Németh-Ságh		8.37	3.03						
Feldioara	1.47		4.44	9.44	Oradea-mare	2.01	11.06	8.42	12.41	Mercizfalva		8.14	6.06		Aradul-nou		9.09	3.41						
Brașov	2.23		5.20	10.31	P. Ladány	3.31	3.31	10.09	3.03	Timișoara		9.04	6.50		Arad		9.25	3.55						
Timiș	3.15		6.14	11.23	Szolnok	5.11	6.35	11.51	5.10	Ghirbău — Turda				Turda — Ghirbău										
Predeal	3.47		6.45	12.08	Budapesta	7.15	6.50	1.55	8.15	Ghirbău	7.40	10.50	3.56	9.30	Turda	6.05	9.40	2.40	8.20					
București	9.30		11.35		Viena	1.40	3.—	7.20	6.05	Turda	8.—	11.10	4.10	9.50	Ghirbău	6.25	10.—	3.—	8.40					
Murș-Ludos — Bistrița					Bistrița — Murș-Ludos					Sighișoara — Odorheiu					Odorheiu — Sighișoara					Hunedoara — Simeria (Piski)				
Murș-Ludos			4.—		Bistrița				1.16	Sighișoara		5.—	11.23		Odorheiu		8.40	2.45		Hunedoara				9.25
Țăgu-Budatelic			7.07		Țăgu-Budatelic				4.15	Odorheiu		7.49	1.50		Sighișoara		10.52	5.28		Cerna				9.51
Bistrița			9.59		Murș-Ludos				7.21											Simeria				10.10
Nota: Numeri încadrați cu linii groase însemnează oarele de noapte.																								

Nota: Numeri încuadrați cu linii groase înseamnă oarele de noapte.

Editura și tiparul Institutului tipografic, societate pe acții în Sibiu, sub responsabilitatea lui Ioan Popa Necșu.